

שהותיר רק זכרונות

סופי הקטנה מוכנה לחייך בכל הנסיבות. היא סיפרה את סודה לכל אחד. כשהיא לוחשת לאוזנו: „אבא בעבודה, אבא תמיד בעבודה. הוא גיבור גדול. הוא עוד יחזור.“ סופי לא הבינה מדוע לא שימח סודה את אמא ואת הדודים. היא לא הבינה גם מדוע אמא בוכה.

היא יודעת שמהו רע קרה בבית. כולם בוכים, כולם יושבים על הריצפה, בבגדים קרועים ובלי נעליים. סופי יודעת גם ש"משהו רע זה קשור באבא. אבל היא בטוחה שאבא יחזור. אבא הוא גיבור.

נדיה יודעת כבר שאלי לא יחזור. עד לרגע האחרון היא האמינה שיקרה נס, אבל עתה הכל ברור. בפעם האחרונה ראתה נדיה כהן את פני בעלה בטלבויה הערבית. אך עכשיו נותר רק אלבום תמונות עבה.

אוסף התמונות, כמו בכל משפחה רגילה: תמונות משותפות מן הטוילים בארץ, תמונות ממסיבות, המונות הילדים ותמונות ה-

הבן הבכור

שאול, בן שישה חודשים, נולד ב-

עת ביקורו האחרון של אלי בביתו בישראל.

בביצורי סוריה

תמונה זו שימשה נושא לדיון בעת משפטו של אלי בבית-הדין הצבאי הסורי. היא צולמה כנראה על-ידי קצין סורי, בעת ביקורו בין ביצורי הגבול במורדות המושלגים של החרמון, בזמן האחרון.

נזכר בה. נדיה האמינה מאז לכל שידורי רדיו דמשק.

מאוחר יותר הביא בן משפחה מקלט טלבויה לביתה. אך הוא נלקח משם לאחר זמן קצר. נדיה וילדיה לא יכלו להסתכל בשלוה בתמונות ממשפט דמשק.

נדיה לא ראתה את תמונות הנוועה של התלייה הפומבית. היא נשארה צמודה לאלבומה.

חתונה. אלי ונדיה התחתנו באוגוסט 1959. הוא — עולה חדש, רק שנתיים בארץ, ופקיד מצ'ליח בהמשביר המרכזי. היא — צעירה מ'עיראק, שעברה את הכשרתה בנירדויד.

מאוחר יותר הפסידו אלי כהן את מקום עבודתו, קיבל עבודה אחרת. נדיה ידעה ש'זו עבודה במשרד הבטחון. אלי אמר לה שהוא יוצא לחוצלארץ, כסוכן חברה מסת'רית, אך נדיה הבינה הכל.

הוא חזר ארצה כל חצי שנה, שהה בבית כחודשיים ויצא שוב. בתקופות העדרו, קיבל לה נדיה מכתבים ממקומות שונים. המכתבים נמסרו לידיה עם תרגום עברי. מי מסוגל היה לספור כמה פעמים התי-עוררה נדיה בלילות, כשזויעה קרה מכסה את גופה?

באלבום המשפחתי מצוי עיתון מצוייר, שבו הופיעה כתבה מצולמת על טיולם של נדיה ואלי לאילת. הם היו אז מאורסיים, נרשמו לדירה במפעל החיסכון לבניין, וזכו בהגרלה בנסיעת חינום.

מאז לא כתבו עליהם יותר בעיתונים. עד תחילת השנה. ואז, לפני המישה חודשים, התפרסמה בעיתונות ידיעה על גילוי רשת ריגול ישראלית בסוריה. שמו של אלי כהן

חתן וכלה

באוסף התמונות של נדיה כהן בולטת תמונה זו, המזכירה לה את תקופת-אישורה הקצרה. בכל התמונות מן התקופה ההיא נראה בעלה של נדיה, אלי כהן, ללא שפם. בתמונות מן המשפט הסורי נראה אלי כהן בעל שפם מסופח.

חתונתו של אלי

קטע מתוך טרט תמונות ש'צולמו בעת חתונתם של אלי ונדיה כהן באוגוסט 1959. זמן קצר לאחר מכן עזב אלי את עבודתו

בהמשביר המרכזי, סיפר לאשתו כי קיבל עבודה אחרת בחברה מסחרית, שכסוכנה היה עליו לנסוע לחוצלארץ. נדיה לא האמינה לדבריו של בעלה, ניחשה בחושה הנשי את מהות תפקידו החדש.

ליד הגבול

אלי ונדיה בי-טיול לראש-הנקה. הם עומדים ראשונים בין פסי הרכבת.